

GODOVI IN SVETE MAŠE

N. 16. 10. 29. NEDELJA MED LETOM	Lucija	9.30	v čast Svetemu Duhu
	Portorož	11.00	Jurij Valič
	Portorož	18.00	za župniji
P. 17. 10. Ignacij Antiohijski	Lucija	19.00	Marica Tomšič
	Drugod		
T. 18. 10. SV. LUKA	Portorož	18.00	Marica Merljak
	Drugod		
S. 19. 10. Pavel od Križa	Lucija	8.00	Družina Rutar
	Drugod		
Č. 20. 10. Vendelin, Irena	Lucija	19.00	Ivan, Horvat in Vurušič
P. 21. 10. Uršula	Portorož	18.00	za katehumene
	Drugod		
S. 22. 10. Janez Pavel II.	Portorož	18.00	Igor Valanta
	Drugod		
N. 23. 10. 30. NEDELJA MED LETOM MISIJSKA NEDELJA	Lucija	9.30	Marjetka Vrabec
	Portorož	11.00	Angela in Bogdan Sotenšek
	Portorož	18.00	za župniji

Tvit papeža Frančiška

V Cerkvi se vse rojeva v molitvi in raste s pomočjo molitve (15. 10. 2022),

Ne utrudimo se pričati za Jezusovo novost, za novost, ki je Jezus! Vera ni lepa razstava predmetov iz preteklosti, ampak vedno sedanje srečanje s Kristusom, ki se zgodi v življenju tu in sedaj (14. 10. 2022).

Oznanjevanje evangleija ni nikoli preprosto ponavljanje preteklosti. Veselje evangleija je vendar Kristus, toda poti, da bi si mogla ta vesela novica utreti pot v času in zgodovini, so drugačne (13. 10.).

V sebi nosim bolečino ukrajinskega ljudstva in ga po priprošnji nebeške Matere v molitvi prinašam pred Gospoda. Naj njegov Duh preobrazi srca tistih, ki imajo v rokah usodo vojne, da se umiri orkan nasilja (12. 10.).

Gospod ima veliko željo za nas: da postanemo deležni njegove polnosti življenja. V pogovoru z Njim se učimo razumeti, kaj pravzaprav hočemo iz svojega življenja (11. 10.).

Župniji Lucija in Portorož, Cvetna pot 4, 6320 Portorož tel: 05 674 6700,
 župnija.lucija-portoroz@rkc.si, spletna stran: <http://zupnije.rkc.si/lucija-portoroz>,
 župnik Vinko Paljk 070 311 575

letnik XLV.
številka 42.

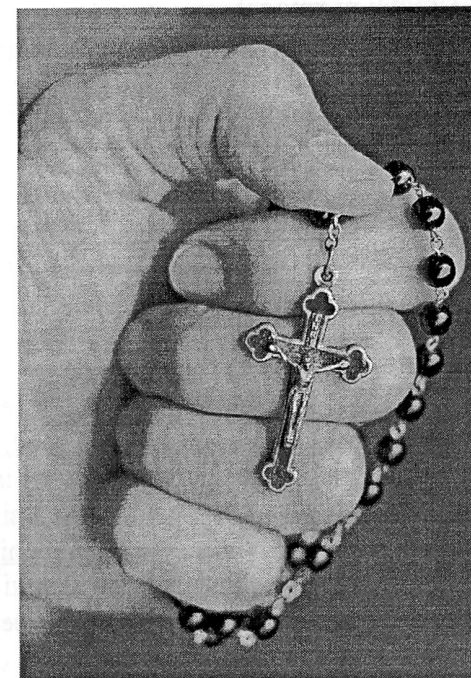
29. NEDELJA MED LETOM

16. oktober – 23. oktober 2022

MEDSEBOJNA PODPORA MOLITVE

»Vedno
moliti
in
se ne
naveličati.«

(Lk 18,1-8)

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

29. nedelja med letom

Današnja mašna prošnja: »Vsemogočni večni Bog, vodi našo voljo, da bomo zmeraj vdano sprejemali tvoje zapovedi in ti z iskrenim srcem služili«.

Sami od sebe ne zmoremo takšne volje. Samo Bog lahko to stori, zato ga prosimo v molitvi, kličemo, naj nam to podeli kot dar, kot novo "stvarjenje". Tako vstopamo v molitev, ki je v središču beril te nedelje in nagovarja tudi nas.

Moliti kakor Mojzes, ki je bil predvsem Božji mož, mož molitve. To vidimo v boju z Amalekom, stal je na vrh hriba z rokami kvišku, ki so se vsake toliko zaradi utrujenosti povesele. Takrat je bilo ljudstvu gorje. Zato sta ga Aron in Hur podprla s kamnom in mu podpirala roke vse do končne zmage. To je slog duhovnega življenja, ki ga zahteva Cerkev: ne zato, da bi zmagali v vojni, marveč, da bi pridobili mir!

V Mojzesovi zgodbi je pomembno sporočilo: zavzetost v molitvi terja, da drug drugega podpiramo. Utrujenosti se ni moč izogniti, včasih ne zmoremo več, a s podporo bratov lahko vztrajamo v molitvi vse dotlej, ko bo Gospod dokončal svoje delo.

Tudi Timotej ni zmogel sam: ne moremo vztrajati brez molitve. A ni dovolj občasna molitev, kot na gugalnici, marveč takšna, kot jo uči Jezus v današnjem evangeliju: »vedno moliti in se ne naveličati«. To je krščanski način: biti vztrajni v molitvi, da bi ostali trdni v veri in pričevanju. In glej, že se v nas zbujajo nek glas: "Gospod, ali je mogoče, da bi se ne utrudili? Smo človeška bitja ... tudi Mojzes se je utrudil!...". Res je, vsakdo od nas se utruja. Toda nismo sami, saj smo del Kristusovega teles, Cerkve. Njene roke so dvignjene kvišku dan in noč, zahvaljujoč se vstalemu Kristusu in njegovemu Svetemu Duhu. In samo v Cerkvi in zahvaljujoč se molitvi Cerkve lahko ostanemo trdni v veri in pričevanju.

Jezusova obljuba v evangeliju: Bog bo pomagal do pravice svojim izvoljenim, ki noč in dan vpijejo k njemu. V tem je skrivnost molitve: vpiti, se ne utruditi, in če se utrujaš, prosi za pomoč, da zmoreš ostati dvignjenih rok. To je molitev, ki nam jo je Jezus razodel in nam jo podaril v Svetem Duhu. Moliti ne pomeni zateči se v nek idealni svet, ne pomeni zbežati v lažen in sebičen mir. Nasprotno, moliti pomeni boriti se, pomeni pustiti, da tudi Sveti Duh moli v nas. Sveti Duh je tisti, ki uči moliti, ki nas vodi v molitvi, ki nam da, da molimo kot sinovi (papež Frančišek, 16. 9. 2016).

OBVESTILA

- **MESEC ROŽNEGA VENCA – OKTOBER.** Rožni venec molimo za poglobitev vere, za nove duhovne poklice, za mir na svetu, posebno v Ukrajini, za ... Vabljeni k molitvi vsak dan pol ure pred sv. mašo. Radi molimo rožni venec tudi v družini in zakonci. Z molitvijo rožnega venca lahko izprosimo vse.
- **MISIJONSKA NEDELJA** je prihodnja nedeljo. Naš dar bo za misijone, a ne pozabimo tudi moliti, da bi vsi spoznali veselo oznanilo o Božji ljubezni do vseh in do vsakega. Geslo letošnje misijonske nedelje: **»Vi boste moje priče«.**

Poslanica za svetovni misijonski dan 2022

»Boste moje priče« (Apd 1,8)

Te besede pripadajo zadnjemu pogovoru vstalega Jezusa s svojimi učenci, preden je šel v nebesa, kakor je opisano v Apostolskih delih: »Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji ter do skrajnih mej sveta« (Apd 1,8).

»Boste moje priče« – *Klic vsem kristjanom, naj pričujejo za Kristusa.* To je središčna točka, srce Jezusovega učenja učencem glede njihovega poslanstva v svetu. Vsi učenci bodo Jezusove priče po zaslugi Svetega Duha, ki ga bodo prejeli. Kot taki bodo postavljeni po milosti, kamor koli bodo šli, kjer koli bodo. Kot je Kristus prvi poslani, torej Očetov misijonar (prim. Jn 20,21) in je kot takšen njegova »zvesta priča« (prim. Raz 1,5), tako je vsak kristjan poklican biti misijonar in Kristusova priča. In Cerkev kot skupnost Kristusovih učencev nima drugega poslanstva kot evangelizirati svet, ko pričuje za Kristusa. Identiteta Cerkve je evangelizirati.

Ponovno poglobljeno branje celote nam razjasni nekatere vedno aktualne vidike za poslanstvo, ki ga je Kristus zaupal učencem: »Boste moje priče.« Množinska oblika poudari *skupnostno-cerkveni značaj* misijonskega klica učencev. Vsak krščeni je poklican k poslanstvu v Cerkvi in po naročilu Cerkve. Poslanstvo torej vršimo skupaj, ne posamezno, v občestvu s cerkveno skupnostjo in ne na svojo pobudo. »Sodobni človek raje posluša pričevalce kot učitelje, ali če posluša učitelje, jih zato, ker so pričevalci« (papež Frančišek).